

nogen for sin Administration af de nævnte Pengemidler, idet han for saa vidt var sin egen Overordnede.

Pkt. 8. Det maa uden Tvivl karakteriseres som en Fejl fra den daværende Departementschef, Busck-Nielsens Side, at han ikke blev opmærksom paa det uheldige i denne Se Sp. Kumulation og enten fratog Arendrup Stillingen som Sekretær i Overpatentkommissionen 4915. eller paalagde ham fremtidig at aflægge Regnskab til en Trediemand, men herpaa er der ikke ved Udnævnelsen saa lidt som senere bleven tænkt (jfr. Busck-Nielsens Forklaring til Forhøret pag. 14).

Som Forholdene herefter laa, var Arendrups Administration paa dette Omraade ganske ukontrolleret. Selv om man for Indtægternes Vedkommende havde truffet Foranstaltning til, at de til Ministeriet indgaaede Gebyrer straks indførtes i Ministeriets Kasse, vilde dette have været en illusorisk Betyggelse, da det var Arendrup, der fungerede som Ministeriets Kasserer, og der ikke ret vel kunde være Tale om at lade Ministeriets Bogholderske, der modtog Beløbene for derefter at aflevere dem til Arendrup, fungere som Tilsynsførende med en af Ministeriets Kontorchefer i Henseende til dennes Pengevæsen paa dette Omraade, idet et saadant Tilsyn vilde kræve, at Bogholdersken reviderede Arendrups Kassebog vedrørende Overpatentkommissionerne. Nogen Kontrol kunde heller ikke føres ved at sammenligne Noteringerne i Journalen over de indkomne Pkt. 9. Beløb (se Frk. Faurschous Udtalelser til Rapporten II. pag. 2) med de af Arendrup til Se Sp. de aarlige Regnskabsoversigter som Gebyrindtægter opgivne Beløb, idet ingen undtagen 4915-18. Arendrup vidste, hvor mange eller hvilke Sager der var færdigbehandlede i Aarets Løb, og hvilke der ved Aarets Udgang endnu henstod som uafgjorte, lige saa lidt som nogen anden end Arendrup vidste Besked med Sagernes Udfald, af hvilke Momenter det afhang, hvilke Beløb, der skulde indbetales til Statskassen. Selve Indbetalingerne til denne Kasse — saavel som Tilbagebetalingerne til Andragerne i Ikke-Stadfæstelsessager — varetoges af Arendrup.

De af Arendrup til 1ste Kontor, som det Kontor, der samlede de enkelte Kontorers Bidrag til Budgettet, opgivne Beløb over de Indtægter og Udgifter, der skulde føres paa Patentbudgettet for det følgende Finansaar, kunde ej heller underkastes nogen Kontrol af 1ste Kontor. Dels kunde disse Opgørelser kun være rent skønsmæssige, idet de afhang af Antallet af de Sager, der antoges at ville indkomme i Finansaarets Løb; dels manglede 1ste Kontor Sagkundskab til selv at udøve noget Skøn i saa Henseende, dels endelig manglede dette Kontor Kompetence til at censurere Arendrup paa dette Omraade, da Patentvæsenet fra 1921 udelukkende hørte til 3die Kontors Ressort (jfr. Pkt. 10. Omraade, da Patentvæsenet fra 1921 udelukkende hørte til 3die Kontors Ressort (jfr. Se Sp. Kontorchef Tetens Udtalelser til Forhøret pag. 15), og de Indstillinger, der paa slige 4917. Omraader fremkommer fra de vedkommende Kontorer, ikke er undergivet noget sideordnet Kontors Kritik.

Paa samme Maade forholder det sig med de aarlige Regnskabsoversigter paa dette Omraade.

Som det vil ses af de herhenhørende Bilag, indskrænker „Regnskabet“ sig til en Opgivelse fra 3die Kontor, det vil sige Arendrups Side, om, hvad der er indkommet i Gebyrer (se Oversigten i Rapport II. pag. 5), og hvad der er medgaaet til Udgifter, uden at dette sidste Opgivende støttes af Bilag af nogen Art.

Idet der paa sidstnævnte Punkt henvises til, hvad der udtales vedrørende Af-snit III., hvor tilsvarende Forhold gør sig gældende med Hensyn til Kontorholdet, skal det her kun bemærkes, at Departementschef Busck-Nielsen (Forhøret pag. 11) udtaler, at han stedse har været i den Tro, at Regnskabsoversigten vedrørende Patentkontoen ledsagedes af specificeret Regnskab for Overpatentkommissionen, ligesom det var Tilfældet for Patentkommissionens Vedkommende, og det forekommer ham, at der i modsat